

Boa, som stiller Forslag vedrørende Beskatning af Brugsforeningerne, opmærksom paa, at der staar i Betænkningen, at man indenfor Udvalget har været enig om tredie Behandling at overveje dette Spørgsmaal; Sagen er ikke saa let at løbe til, naar der skal opnaas noget, der duer, men der er altsaa alvorlig Villie til at søge at naa et godt Resultat paa dette Punkt. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil fastholde sit Ændringsforslag og lade det komme til Afstemning. Jeg kunde i og for sig godt forstaa, om han vilde det. Det lille Parti, han tilhører, har ikke saa overordentlig meget at leve paa, naar de skal ud til deres Meningsfællers, og jo mindre man har, des mere hæfter man sig ved det, man har, saa jeg kunde godt tænke mig, at det ærede Medlem vilde opretholde dette lille Ændringsforslag. Det vilde ogsaa komme til at se saa meget skønnere ud, set fra hans Meningsfællers Synspunkt, naar dette Ændringsforslag blev stemt ned af alle undtagen af de 3 Medlemmer, hvoraf Partiet bestaar, saa jeg kan udmærket godt tænke mig, at det ærede Medlem vil opretholde Ændringsforslaget. Det kommer i en smukkere Belysning, kommer til at staa meget skarpere og klarere ved, at han opretholder det. Men hvis det ærede Medlem opretholder det, vil jeg bede mine Meningsfællere om at stemme imod Ændringsforslaget, ikke i Kraft af dets Realitet, men af rent formelle Grunde, for at vi kan staa frit, dels med Hensyn til Overvejelserne mellem anden og tredie Behandling, dels ved vor Afstemning til tredie Behandling, naar Spørgsmaalet kommer frem igen efter at være overvejet.

Med disse Udtalelser skal jeg endnu en Gang anbefale at stemme dels for de Ændringsforslag, hvorom hele Udvalget er enig, dels for de Ændringsforslag, hvorom det radikale Venstre og vi er enige, og endelig for de Ændringsforslag, vi er alene om at stille.

Ordføreren (Jensen-Klejs): Uden at ville forlænge Debatten vil jeg knytte en kort Bemærkning til et enkelt Punkt, som den ærede sidste Taler berørte, nemlig Ændringsforslaget om Udvidelse af Skatteraadene. Jeg betragter dette Ændringsforslags væsentligste Hensigt som den gennem en alsidigere Repræsentation i Skatteraadene af de forskellige Erhvervsinteresser at afbalancere disse Klassers Ansættelser indbyrdes. Det er overfor dette, jeg har nævnt, at disse Erhvervsinteresser er repræsenteret indenfor Sogneraadene og ligeledes indenfor

Ligningskommissionerne. Jeg vilde derfor mene, at de der gør sig gældende. I mine Udtalelser skal der selvfølgelig ikke ligge, at vi kunde undvære Skatteraadene. Jeg anser nemlig deres Opgave for saa væsentlig, bl. a. i Retning af at paase, at den ene Kommune skattemæssigt set staar i rimeligt Forhold til den anden, at de selvfølgelig ikke kan undværes. Men naar det ærede Medlem tvivler om, at denne Afbalancering sker indenfor Ligningskommissionerne og Sogneraadene, synes det mig, at der deri ligger en Erkendelse af, at selv den Garanti, som, efter det ærede Medlems Mening, findes deri, at der i Skatteraadene sidder fastlønnede, svigter, naar Talen er om Sogneraad og Ligningskommissioner.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. Boa vil jeg sige, at det beror paa en Fejltagelse, at Lempelserne efter den Skala, vi foreslaar i Ændringsforslag Nr. 1, ikke skulde være større for Middelindtægterne end for de store Indtægter. Det ærede Medlem foreslog, at det tabte skulde vindes paa Toldloven, gennem Finanstoldsatser. Deri har det ærede Medlem naturligvis ganske Ret, hvorledes skulde de ellers indvindes paa Toldloven? thi Beskyttelsestoldsatserne har i denne Forbindelse ingen Interesse, det er endda saa, at de efter deres Hensigt snarere skulde skaffe Statskassen af med Pengene.

Det ærede Medlem mener, at det at gennemføre Regler for Brugsforeningsbeskatning er en saare simpel Sag. Det tror jeg ikke det ærede Medlem har Ret i. Hvis det ærede Medlems Parti havde været saa stort, at det havde haft en Repræsentant i Udvalget, vilde det ganske sikkert have erfaret, at det ingenlunde er nogen let Opgave at skaffe et Flertal for denne Sags Løsning. Om den lader sig løse eller ikke, er et Spørgsmaal, man ikke kan besvare; men givet er det, at den sikkerlig ikke løses ved, at det ærede Medlems Ændringsforslag opretholdes, idet saavel Venstres som Socialdemokratiets Ordførere allerede har tilraadet at stemme imod Ændringsforslaget. Da det for mit Parti afgjort er af Betydning at faa Sagen løst, er det vort Ønske, at der paa dette Tidspunkt rejses saa faa Vanskeligheder som muligt for Sagens Gennemførelse. Jeg tror, man vilde lette Sagens Løsning ved ikke nu at fastholde Ændringsforslagene. Som gentagende bemærket ønsker vi fra vor Side Sagen løst, og skulde det vise sig, at der ikke kan opnaas den Enighed, jeg oprigtig ønsker, maa vi naturligvis forbeholde os, naar vi